



R. Fuchs & H. U. Fuchs, 2019

# Elma Hikayesi

FCHgo.EU  
An EU Horizon 2020 Project

Anna, babası ve annesiyle birlikte evlerinin yakınlarındaki akaryakıt istasyonunda.



İstasyonun mağazasından çıktı. Babası ona bir elma almıştı çünkü çok ama çok açtı.

Annesi gülümsedi ve depoya doldurduğu benzinin arabanın besini olduğunu söyledi.

Anna elmasını hızlıca yiyerek "deposunu doldurdu" ve "motorunu çalıştırdı".

Babası, "görüyorum ki pilini şarj ediyorsun" dedi.

Eve döndüklerinde Anna bahçedeki büyük elma ağacını fark etti. İlkbahar mevsimiydi. Ağacın açık yeşil renkli yaprakları çok güzeldi.



Ağaçta hala çiçekler vardı.  
Minicik elmalar  
dallarda büyüyordu.

Hava kararmaya başladı.  
Annesi Anna'yı yemeğe çağırdı.  
Kısa bir süre sonra uyku zamanı  
gelip çatmıştı.



Anna yataktayken elmaların ne zaman büyüüp  
olgunlaşacaklarını düşündü.

\*\*\*\*\*

İlerleyen yaz aylarında ağaç yavaş yavaş değişti. Yaprakları daha sıklaştı ve daha koyu bir renk aldı. Birçok küçük elma yere düşmüştü.

Dallarda kalan elmalar ise git gide büyüyordu.



Elmaların kabukları yavaş yavaş kızarıyordu.

Güneşli günler geldi, yağmur yağdı, rüzgar, dal ve yaprakları usul usul okşadı.

Sık sık bahçede oynayan Anna ve arkadaşları farkında olmasalar da doğanın güçleri sürekli iş başındaydı. Gece gündüz hiç durmadan bütün yaz boyunca çalışan bu güçler elmaların büyüüp olgunlaşmalarını sağladı.



Söz konusu güçler özellikle ağacın yapraklarına yoğunlaşıyorlardı.



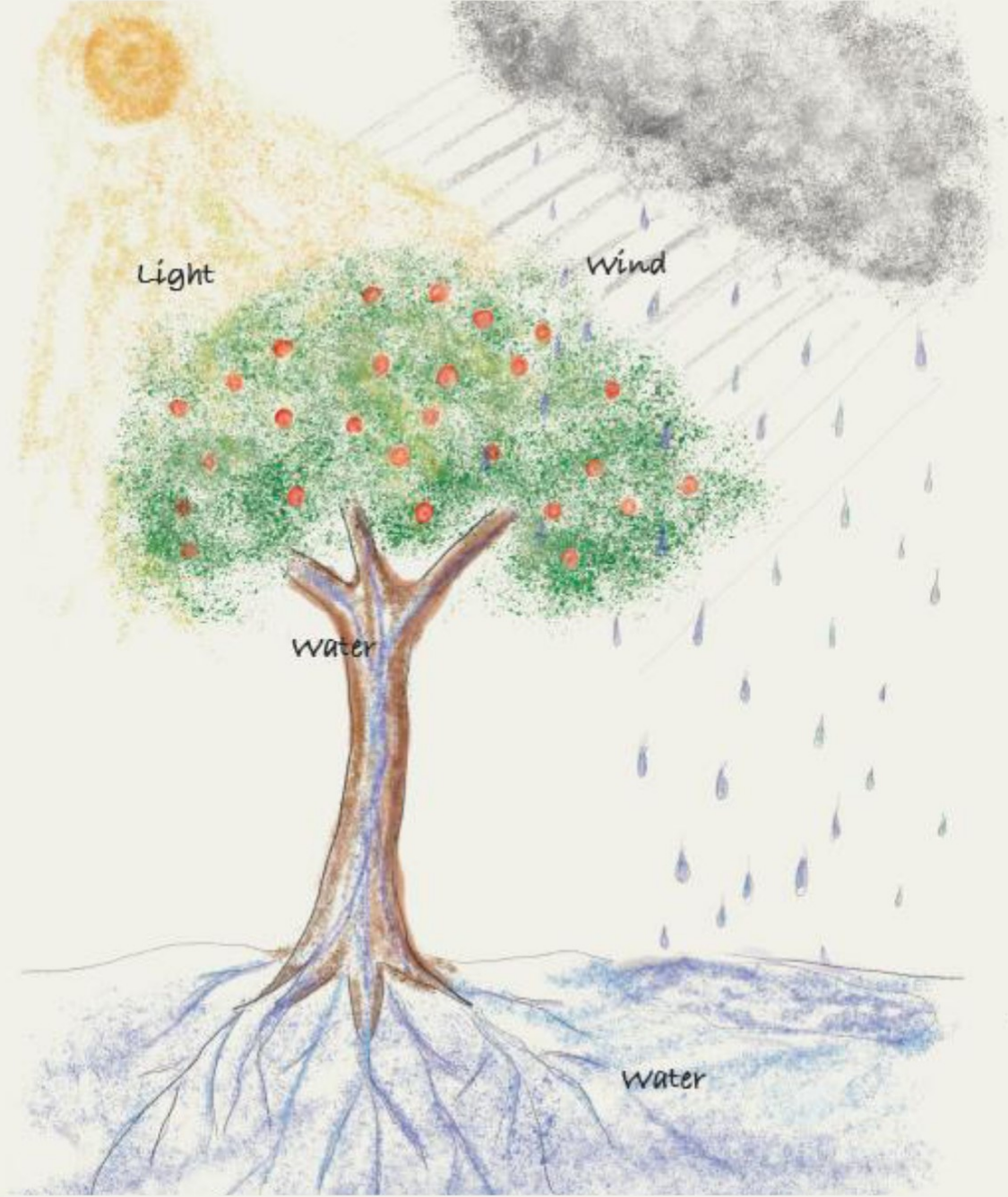
Sıcak, güneşli günlerde ağacın dalları arasında esen kuru yaz rüzgarları ağacın yapraklarındaki suyu alıp götürürdü.

Rüzgarın alıp götürdüğü su, yaprak ve dallara geri getirilmeliydi.

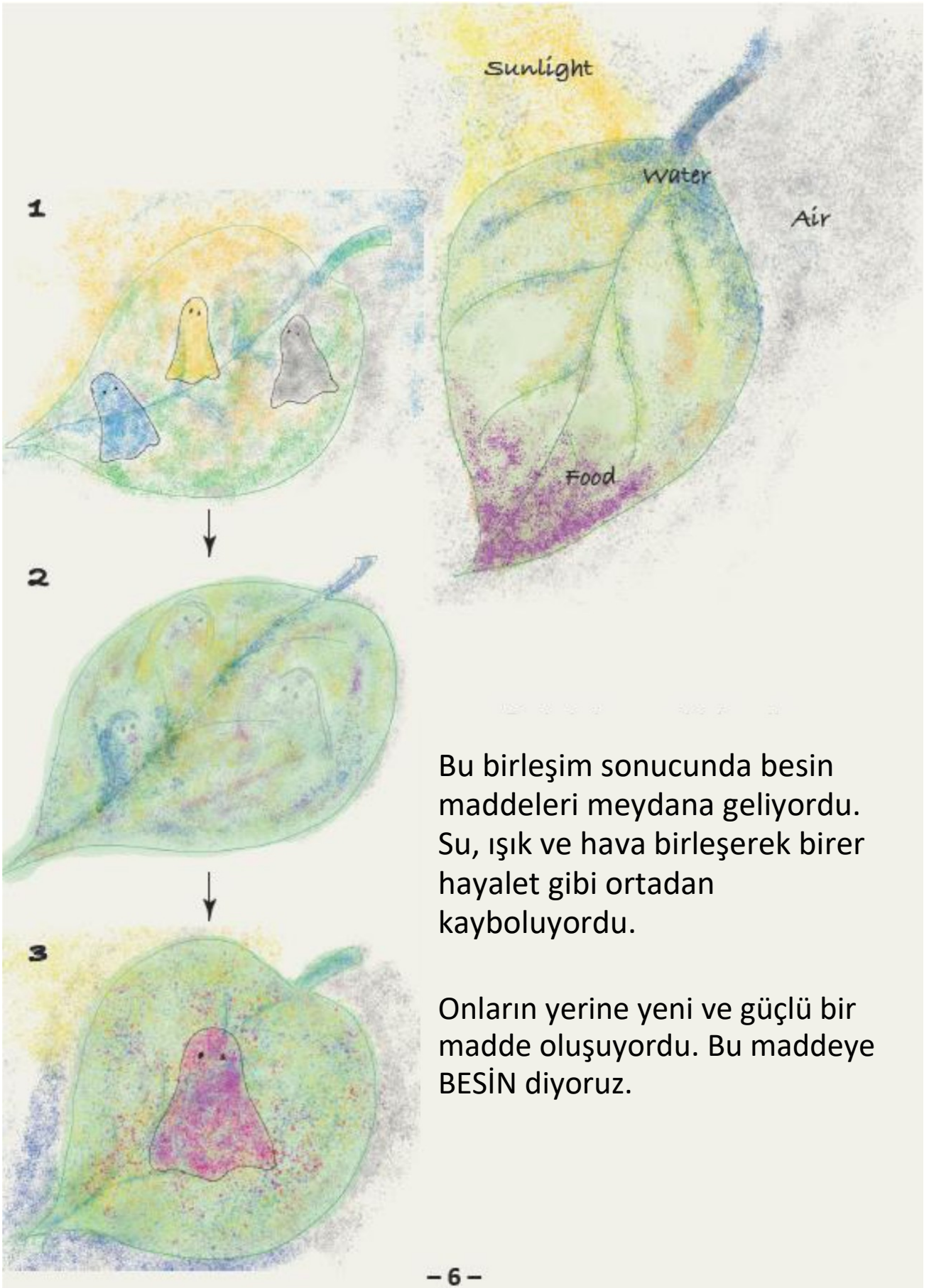
Ağaç bu suyu yerin altından getiriyordu. Ağacın kökleri toprağın derinliklerinde devasa eller gibi ilerliyor ve su arıyordu.

Kökler, bulabildikleri her damla suyu emiyordu.

Yapraklardaki suyun bir bölümünün uçmaktan daha önemli işleri vardı ama...



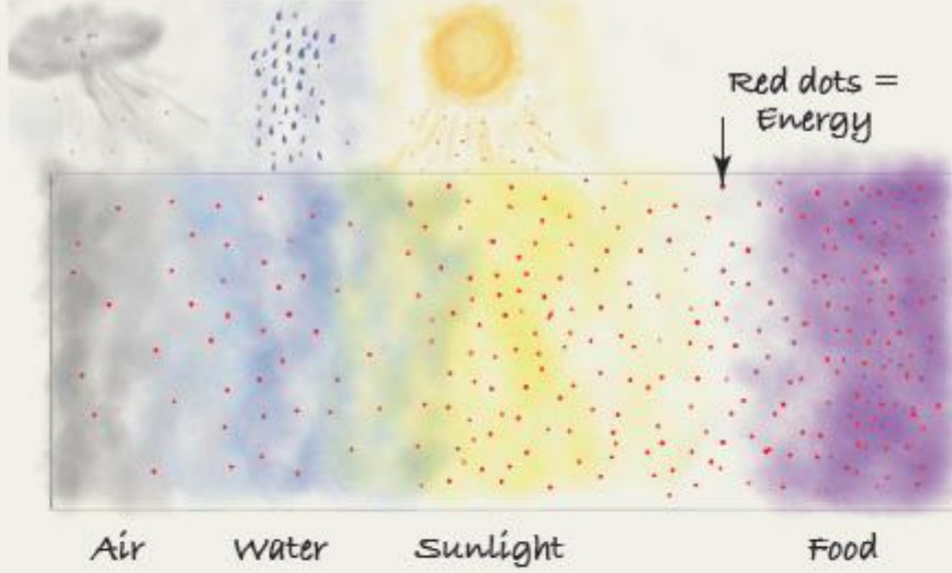
Su, yaprağın üzerine düşen güneş enerjisi ve yaprağın üzerindeki küçük boşluklardan içeriye giren hava ile birleşiyordu.



Bu birleşim sonucunda besin maddeleri meydana geliyordu. Su, ışık ve hava birleşerek birer hayalet gibi ortadan kayboluyordu.

Onların yerine yeni ve güçlü bir madde oluşuyordu. Bu maddeye BESİN diyoruz.

Güneş ışığı, hava ve su beraber oldukça güçlü bir üçlüyü oluşturuyorlardı. Özellikle güneş ışığı bol miktarda enerji içeriyordu. Su, hava ve ışık birleştiklerinde bu enerji serbest kaldı.

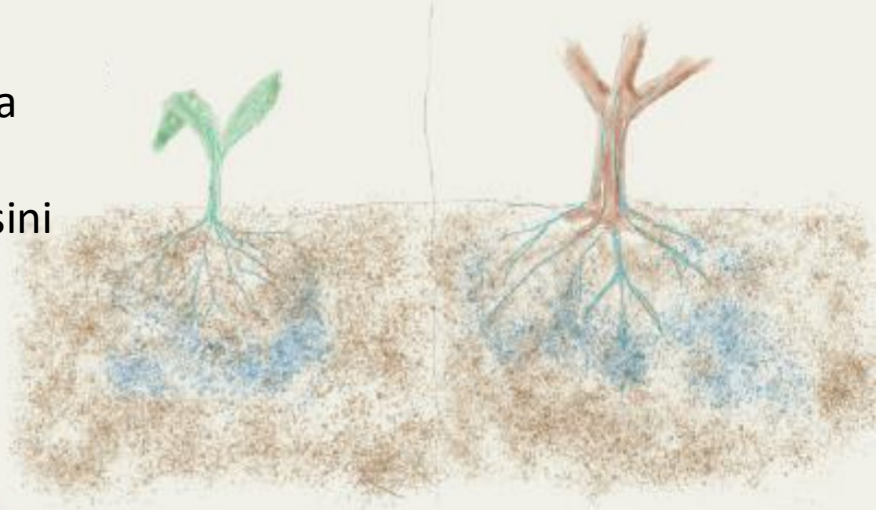


Ortaya çıkan besin maddesi hayaletlerden aldığı enerjiyi depoladı. Hayaletler birleşerek oldukça güçlü bir maddeye dönüşmüştü.

Besin, bu enerjiyi ihtiyaç duyulunca kullanılmak üzere saklayacaktı. Ağacın büyümesi ve güçlenmesi için enerjiye ihtiyaç duyulduğunda bu enerjiyi serbest bırakacaktı. Ya da ağacın meyvelerini insanlar veya hayvanlar yediğinde enerjisini onlara verecekti.



Besin ayrıca ağaç tarafından da kullanılacaktı. Ağacın güçlenmesini sağlayabilirdi.



Elmaların içerisindeki tohumlar için de gerekiyordu. Bu tohumlar, elma yere düştüğünde yeni bir ağacın doğmasını sağlayabilirdi...



Elma ayrıca Anna, arkadaşları ve ailesi için de bir besin kaynağıydı. Ağacın ürettiği elmalar onları yiyen herkes için yararlı birer besin maddesiydi.



Bu besin maddesi, bütün yaz boyunca yapraklarda güneş ışığı, su ve havanın birleşmesi sonucu oluşturulmuştu.

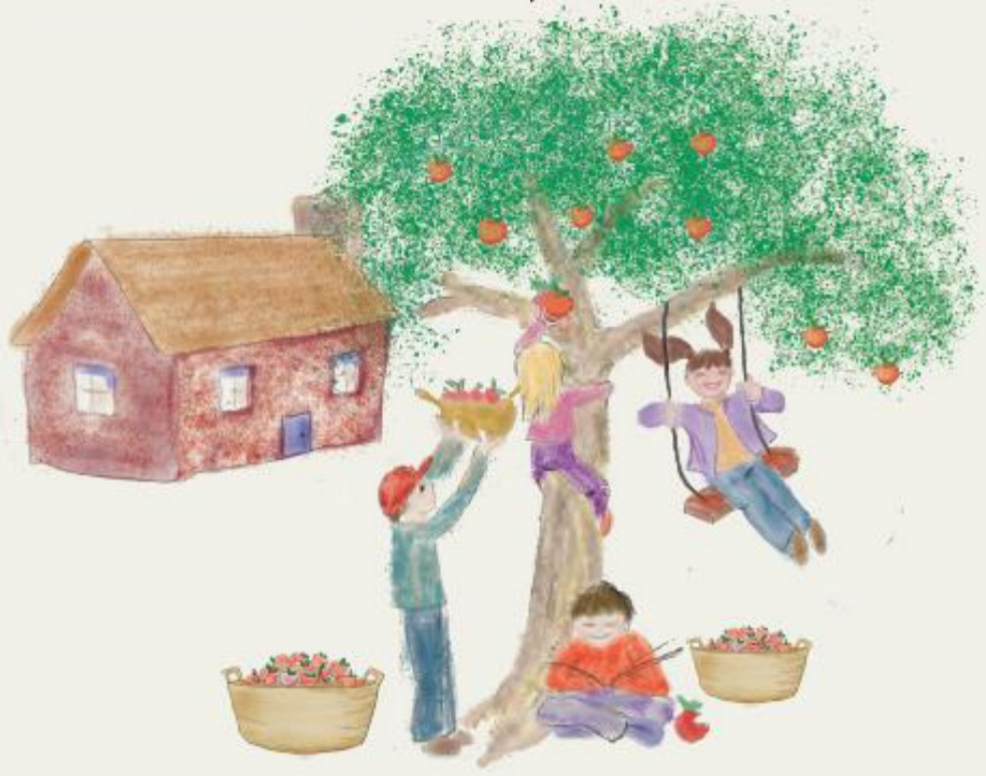


Yapraklardan elmalar dahil ağacın her yerine taşınmıştı. Elmalardaki besin maddesi oraya depolanması için gönderilmişti. Anna'nın sonbaharda yemesi için saklanmıştı.

\*\*\*\*\*

Güzel bir sonbahar gününde Anna arkadaşlarıyla bahçede oynuyordu. Hiç yorulmak bilmiyorlardı sanki.

Ama çocuklar da yorulur.



Ağaçtaki büyük, kırmızı elmaları fark ettiler. Elmaların ağırlığı altında eğilerek yere yaklaşan bir dal buldular. Herkes beğendiği bir elma seçti.

Elmalarını afiyetle yediler. Vücutlarına enerjinin girdiğini hissettiler. Anna'nın annesi pencereden seslendi: "Çocuklar, bakıyorum da pillerinizi şarj ettiniz!".